

Sygn. akt II AKzw 2758/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2022 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Wojciech Paluch

Protokolant: Jolanta Stańczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Katowicach del. do Prokuratury Regionalnej w Katowicach Iwony Skrzypek

po rozpoznaniu w sprawie **A. R. (R.)**

skazanego za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 3 listopada 2022 r., sygn. akt

VII Kow 2567/22, o odmowie udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. i art. 634 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że **na podstawie art. 153 § 2 k.k.w. udzielić skazanemu A. R. (R.)**, s. J. i E., ur. (...) w T., **przerwy** w odbywaniu kar:

- 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach Wydział Zamiejscowy w Piekarach Śląskich z 17.02.2022 r. sygn. VI K 948/21,

- 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z 08.04.2022 r. sygn. III K 548/21,

- 11 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Mysłowicach z 20.05.2022 r. sygn. II K 370/21,

-- 30 dni aresztu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Mysłowicach z 20.05.2022 r. sygn. II K 370/21,

na okres 6 miesięcy tj. do dnia 20 czerwca 2023 roku;

2. wydatkami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego zasługuje na uwzględnienie.

Przede wszystkim przypomnieć trzeba, że przerwa w karze jest wyjątkiem od zasady nieprzerwanego wykonywania orzeczonej kary. Z tego też względu, udzielenie przerwy na podstawie art. 153 § 2 k.k.w., będzie zasadne tylko w tych przypadkach, w których obecność skazanego jest niezbędna dla zapewnienia bytu rodzinie czy opieki nad jej członkiem, a równocześnie celu tego nie da się osiągnąć inaczej jak przez osobisty udział skazanego.

Wskazać należy, że u podstaw wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy legło wnioskowanie, że wykonywanie kary pozbawienia wolności przez skazanego nie spowoduje dla jego rodziny zbyt ciężkich skutków, albowiem jego obecność nie jest niezbędna dla zapewnienia odpowiedniej opieki i funkcjonowania rodzinie skazanego. Sąd a quo zwrócił uwagę na fakt, że konkubina skazanego znajduje się wprawdzie w zagrożonej ciąży, jednakże nie wymaga hospitalizacji, zaś uzyskiwane przez nią dochody zapewniają rodzinie byt. Powyższe doprowadziło sąd I instancji do wniosku, że sytuacja konkubiny skazanego nie cechuje się takim stopniem uciążliwości, który nakazywałby zastosowanie art. 153 § 2 k.k.w.

Zauważyć jednak trzeba, że w toku postępowania odwoławczego uległ zmianie stan faktyczny sprawy. Jak wynika z przedłożonego do akt sprawy zaświadczenia lekarskiego, żona skazanego, z uwagi na zagrożoną ciążę, została hospitalizowana i przebywała w klinice od dnia 9 grudnia 2022 r. do 15 grudnia 2022 r. Opiekę nad dziećmi podczas jej nieobecności sprawowali tymczasowo rodzice skazanego, którzy jednak nie mogą wykonywać tej opieki stale z uwagi na swoje zobowiązania zawodowe. Żona skazanego nadal znajduje się w zagrożonej ciąży, wymaga opieki lekarskiej.

Zwrócić również należy uwagę na fakt, niejako zbagatelizowany przez sąd I instancji, że jak wynika z oświadczeń żony skazanego, aktualnie rodzina skazanego zajmuje mieszkanie jej byłego partnera, który użyczył je grzecznościowo – na czas swojego pobytu w Zakładzie Karnym. Jak wynika z aktualnych danych, z uwagi na zbliżający się koniec kary byłego partnera żony skazanego, rodzina skazanego będzie zmuszona ów lokal opuścić. Żona skazanego posiada wprawdzie tytuł prawny do innego lokalu, który jednak nie jest zdolny do zamieszkania z uwagi na konieczność przeprowadzenia w nim remontu.

W tym stanie stwierdzić należało, że ważne względy rodzinne przemawiają za udzieleniem skazanemu przerwy w karze. W trakcie przerwy w karze skazany będzie mógł bowiem zapewnić niezbędną opiekę i byt swojej rodzinie, w szczególności poprzez opiekę nad dziećmi, pomoc żonie w okresie ciąży i porodu, ale także poprzez zabezpieczenie potrzeb mieszkaniowych rodziny. Uznać należy bowiem, że pozostawanie skazanego w zakładzie karnym w aktualnej sytuacji, kiedy osobista pomoc skazanego jest nieodzowna, godzi w zasadę humanitaryzmu.

Z powyższych względów, wobec wystąpienia w ocenie sądu odwoławczego przesłanek, o których mowa w art. 153 § 2 k.k.w., należało zmienić zaskarżone postanowienie poprzez udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kar pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy. W tym czasie skazany winien sprawować opiekę nad dziećmi podczas nieobecności żony, udzielać jej niezbędnej pomocy w codziennych czynnościach, w razie takiej możliwości podjąć zatrudnienie i dostarczać rodzinie środków utrzymania, a także zabezpieczyć potrzeby mieszkaniowe rodziny, w tym także poprzez zorganizowanie ewentualnej pomocy instytucjonalnej.

Należy jednocześnie stanowczo podkreślić, że w przypadku gdy skazany nie będzie wykorzystywał okresu przerwy zgodnie z jej celem, bądź też będzie naruszał porządek prawny, sąd odwoła udzieloną przerwę, co będzie skutkowało powrotem do zakładu karnego (art. 156 k.k.w.).

Mając na uwadze okoliczności naprowadzone powyżej, Sąd Apelacyjny uznał, że ważne względy rodzinne uzasadniają udzielenie skazanemu wnioskowanej przerwy.

O wydatkach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie wskazanych wyżej przepisów prawa.

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia doręczyć skazanemu z pouczeniem o jego prawomocności oraz Dyrektorowi AŚ B.;
- niezwłocznie zwrócić akta sprawy celem wykonania postanowienia.

Katowice, dnia 20 grudnia 2022 roku.